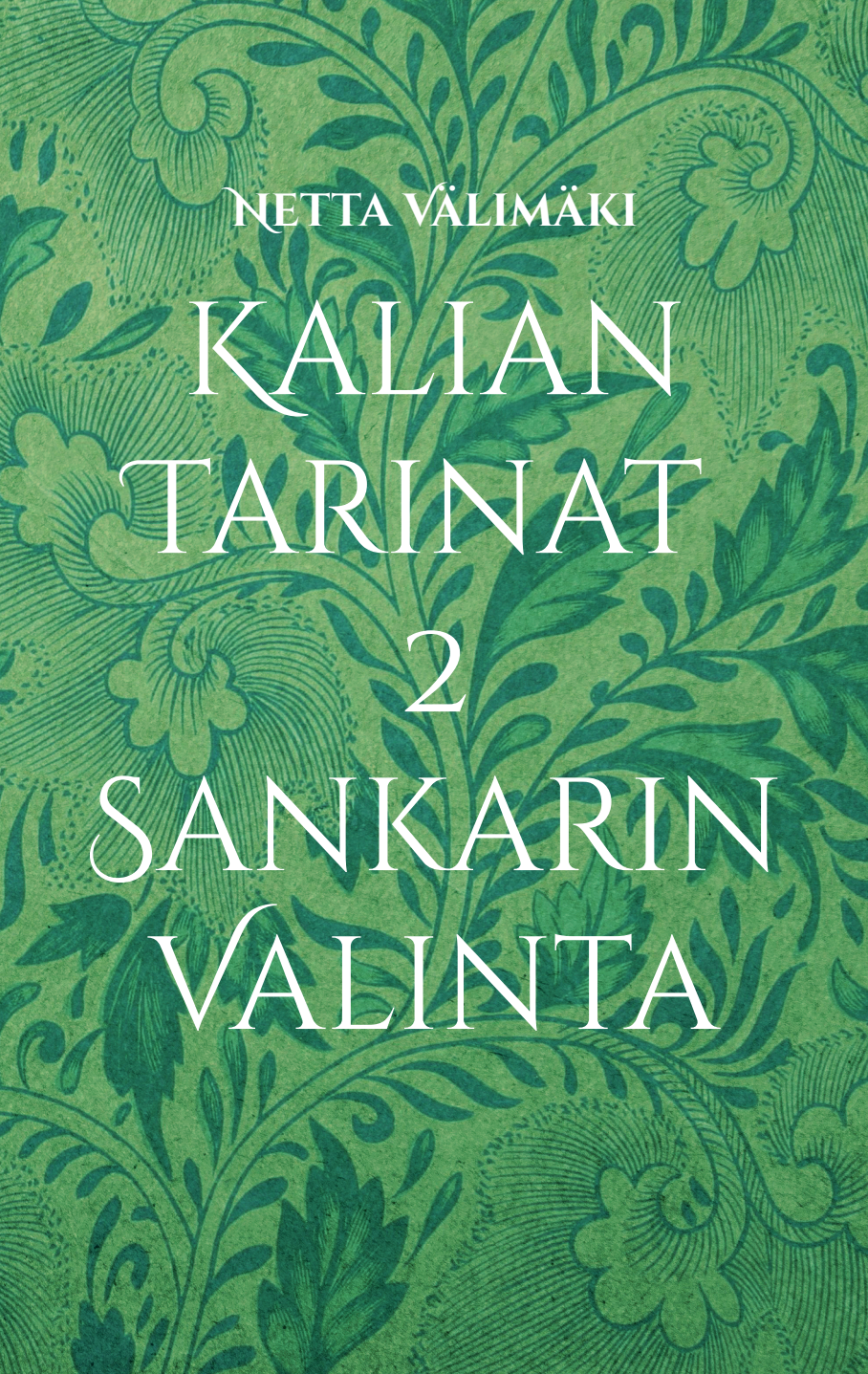

NETTA VÄLIMÄKI

KALIAN
TARINAT
2
SANKARIN
VALINTA

Netta Välimäki

Kalian Tarinat

2

Sankarin Valinta

© 2024 Netta Välimäki

Kannen suunnittelu: Netta Välimäki

Sisuksen taitto: Netta Välimäki

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7098-6

Sisällys

7. Esinäytös

13. Luku 1

25. Luku 2

32. Luku 3

38. Luku 4

50. Luku 5

59. Luku 6

65. Luku 7

74. Luku 8

84. Luku 9

93. Luku 10

101. Luku 11

107. Luku 12

113. Luku 13

118. Luku 14

126. Luku 15

133. Luku 16

138. Luku 17

145. Luku 18

151. Luku 19

157. Luku 20

163. Luku 21

167. Luku 22

173. Luku 23

180. Luku 24

187. Luku 25

190. Loppunäytös

ESINÄYTÖS

Tuuli puhalsi metsän läpi, kun täysikuu loisti valoaan paksujen oksien läpi jättäen täpliä metsänpohjaan. Metsä oli hiljainen lukuun ottamatta sirkkojen ääniä ja yksinäistä valkoista kania, joka liikkui hitaasti korkeassa ruohikossa haistellen myskistä yöilmaa. Sen pitkät korvat liikkuvat edestakaisin mahdollisten uhkien varalta. Hetken kuluttua kani antoi itsensä rentoutua ja alkoi järsiä edessään olevia ruohon varsia. Kanin yöllinen välipala kuitenkin keskeytyi, kun pitkäkorvainen eläin kuuli jonkin lähestyvän. Kani veti takajalkansa alleen, valmiina loikkaamaan ja juoksemaan metsän turvaan, mutta juuri silloin taivaalta syöksyi pöllö raatelukynnet eteen ojennettuna ja kani tuns

partaveitsenterävät kynnet pureutuvan
kehoonsa ja päästi kauhun huudon, joka sai
läheisessä puussa nukkuneet linnut
pakenemaan kauhuissaan, ennen kuin meni
veltoksi pöllön kynsien alla. Seisoen yksi
kynsi kuolleen valkoisen kanin kyljessä, pöllö
alkoi nokkia saalistaan. Hiljaisuus oli jälleen
laskenut metsään. Vain puiden lehtiä
kahiseva tuuli rikkoi yön hiljaisuuden.
Yhtäkkiä pöllön yöllinen päivällinen
keskeytyi, kun jonkin suuren varjo lankesi
aukiolle. Unohtaen saaliinsa, pöllö avasi
siipensä ja syöksyi nopeasti ilmaan
paetakseen metsästä tulevaa vaaraa päästäen
huhuilevan varoitushuudon paetakseen yhä
korkeammalle yötaivaalle.

Victor astui varjoista aukiolle ja katsoi alas
kuolleeeseen kaniin, joka makasi hänen
kämpäliensä edessä. Laskemalla päänsä, musta
lohikäärme nuuhkaisi kania ja tunsu veden
kielellään ja kuuli vatsansa murisevan nälästä.
Nopeasti hän upotti hampaansa kanin lihaan
ja alkoi repiä siitä paloja, nielaisten suuria
määriä ja murskaamalla luut hampaillaan,
kunnes vain kanin kallo oli jäljellä. Victor
huokaisi helpotuksesta ja alkoi puhdistaa

kanin verta kynsistään ja käpälistään. Hän veti muutaman kerran syvään henkeä, hengittäen viileää yöilmaa. Hän sulki silmänsä ja tunsi raikkaan ja viileän yön tuulen suomuillaan. Yksinäinen tulikärpänen laskeutui hänen kuonolleen ja pysyi siinä hetken ennen kuin lensi pois. Victor katseli sen lentävän korkeammalle, tuntien kateutta sen kyvystä lentää. Hän kosketti käpälällään olkapäähänsä, missä hänen siipensä pitäisi olla, vihaisena siitä, että hän syntyi erilaisena, viallisena, kuten hänen isänsä kutsui häntä. Victorin isä Rikiya, Fiurian entinen kuningas, oli katsonut häntä kerran ja päättänyt, ettei hän kelvannut seuraavaksi hallitsijaksi. Ja oli vielä niin häpeissään hänestä, ettei hän edes halunnut myöntää, että Victor oli hänen poikansa.

Rikiya oli pitänyt Victorin olemassaolon salaisuutena ja valehdellut kansalle siitä vuosia, ja kun tilaisuus kertoa totuus tuli, hän paisutti valhetta vielä enemmän kertomalla kaikille, että hän oli löytänyt Victorin hylättynä metsästä ja ottanut hänet perheeseen säälistä ja auttaakseen vaimoaan pääsemään yli heidän esikoisensa

menettämisestä. Isän ajattelemisen sai Victorin raivostumaan, mutta lopulta Rikiya oli maksanut lopullisen hinnan valheistaan, koska Victor oli tappanut hänet Volcanialaisten ja Aquinialaisten välisessä taistelussa. Kukaan ei ollut nähnyt hänen tekevän sitä, ja kaikki uskoivat, että kaksi nuorta Aquinialaista oli murhannut kuninkaan, jotka olivat juuri sattuneet olemaan siellä. Nämä kaksi oli tuomittu kuolemaan, kun taas koko muu Aquinialaisten heimo tuomittiin maanpakoon. Victorin suunnitelma oli ollut niin yksinkertainen. Tapa ensin Rikiya ja sitten Cysalia. Ota valtaistuin ja oikeutettu paikka Fiurian hallitsijana. Hänen suunnitelmansa olisi saattanut toimia, jos Cysalia ei olisi huijannut häntä seuraamaan häntä ja käyttänyt muinaista taikuutta sitoakseen hänet siihen kirottuun luolaan. Lähes viidenkymmenen vuoden ajan Victor oli loukussa tuossa luolassa. Joskus hän sai seuraa, kun joku lohikäärme eksyi hänen luolaansa ja yritti saada heidät tuomaan hänelle jotain tarpeeksi voimakasta vapauttaakseen hänet vankilastaan, luvaten

Muinainen taisto, kiertokulku, joka ei lakkaa.
Sisarusten välinen taistelu, uudestaan alkaa.
Menneisyyden valheet paljastuu. Totuus
virheistään taipuu.

Tuli, vesi ja tuuli valoon liittyy. Taisteluun
pimeyttä vastaan yhtyy. Mutta jos valo ei
unestaan herää, pimeys koko maailman peittää.

Victor uhkaa Fiurian lohikäärme- heimoja ja
Skye tuntee olevansa siitä vastuussa. Hän
ottaakin tehtäväkseen hankkia takaisin
Victorille antamansa vartijakivet mutta huomaa
piankin joutuvansa suuren valinnan eteen.
Tekeekö hän oikean valinnan?

Kalian Tarinat on moni-osainen fantasia sarja.
Sankarin Valinta on sarjan toinen osa.

BoD

9 789528 070986